

Ông Hai vợ a m m t th c gi c đã nghiêng đ u nhìn cái đ ng h reo n m trên bàn c nh đ u gi ng. Đ ng h quartz lo i nh y s . Ông nheo m t đ c: “Chín gi hai m i”. R i n m ngay ng n l i, cầu nhàu: “Đ ng h gì mà không có m t cây kim, không có m t ti ng tích - t c. Ch ng bi t đâu mà r !”.

Ông nh l i h i còn bên nhà, ông cũng có m t cái đ ng h reo đ t c nh đ u n m. Nó l n b ng b n cái đ ng h đ i n t “m c đ ch” này. Nó hi u Jaz, ông còn nh rõ. N c xi bóng loáng, m t d quang, “ban đêm th y rõ nh ban ngày”! Và khi nó reo thì... “hàng xóm còn nghe ch đ ng nói chi ng i n m ng k bên”. Nh v y m i g i là đ ng h báo th c. Ch ph i đầu nh cái đ ng h đ i n t này, nó reo “bíp bíp, bíp bíp” nh rí nh s ng i ta nghe! Ngoài ra, cái đ ng h reo c a ông, không c n nhìn cũng bi t nó đang ch y, b i vì ch c n nghe ti ng “c c c c, c c c c” c a nó là đ . Ph i công nh n là ti ng kêu c a nó “có h i l n”, nh t là v khuya, lúc thanh v ng, nghe gi ng nh ti ng gõ m nh p đôi. H i x a, h i còn sanh ti n, bà Hai v n phân nản v v ti ng “c c c c, c c c c” c a cái đ ng h . Bà nói: “Cái đ ng h reo c a ông càng già càng kêu l n. Nó gi ng nh ông, càng v già ông càng ngáy to, ch ng đ cho ai ng h t!” R i, ch ng l đi ch khác ng sau m y ch c năm ng chung, bà Hai đã gi i quy t v n đ b ng cách... n m ng c chi v i ông Hai, nghĩa là bà n m xoay đ u v phía chân gi ng. Dĩ nhiên là ông Hai đã ph t ý, không thêm nói chuy n v i bà Hai h t m t th i gian. Nh ng ri t r i cũng quen đi, nên không còn đ ý đ n tình tr ng đ th ng đó. Cũng nh ông Hai đã quen nghe ti ng “c c c c, c c c c” c a cái đ ng h nên không nh n th y là nó kêu l n! Đ i v i ông, ti ng đ ng quen thu c đó ch ng t là cái đ ng h còn “s ng”, nghĩa là ông không có quen lên giây thi u. Và nh v y, ông m i yên lòng đ gi c ng .

Ông Hai đ a m t nhìn quanh căn phòng nh . Th i ti t đã sang xuân nên vào gi này, trong phòng đã đ y ánh sáng. Căn phòng th t là “nh xú gi ng nh m t cái h p”. H i ông m i t i Pháp, m y con ông đi r c phi tr ng Charles de Gaulle, tíu ta tíu tít: “T i con đ u chung m t immeuble. Ch có ch Hai là tu t d i Tours. M i đ u, t i con đ nh l y m t studio trong immeuble cho Ba , nh ng ch Ba không ch u. Nói Ba già r i, m t mình b t ti n, nên ch Ba đ n cho ba m t phòng riêng trong appartement c a ch , có vue xu ng lac. R i ba coi. D th ng l m!” Ông Hai ch a t ng xu t ngo i nên ch ng hình dung đ c cái “appartement” bên Pháp nó ra làm sao, nh ng nghe các con đ i n t có v “r t v a ý c b n”, ông cũng nghe vui trong lòng. Khi v đ n nhà Kim – ng i con gái th nh i c a ông Hai – ông t ng nh đi vào m t cái hang ch không ph i m t cái nhà! Cái gì mà m i b c vào là đã ph i lo qu o trái - b i vì bên m t là c a vào nhà b p - r i b c vài b c ph i qu o m t r i l i qu o m t l n n a đ tránh nhà t m và c u tiêu n m li n nhau góc đó, r i đi t i m y b c l i ph i qu o trái m i vào đ c căn phòng “ có vue xu ng lac đ th ng l m”. Phòng nh xú vu ng v c, b c có m y b c là đ ng

t ̣ng, nhìn ra phía ngoài qua ô ki ̣ng to th ̣y tr ̣ i l ̣ng l ̣ng b ̣i vì không có nhà ̣ phía đ ̣i đi ̣n. Nhìn xu ̣ng bên đ ̣i i - vì nhà ̣ t ̣ng th ̣ tám – th ̣y toàn b ̣ cái h ̣ nhân t ̣ o th ̣ t r ̣ng v ̣i đ ̣i cao tr ̣ng th ̣p và nh ̣ng con đ ̣ng đ ̣t nh ̣ u ̣n khúc quanh quanh. Th ̣ng Út - con trai út c ̣a ông Hai, tên Tuấn nh ̣ng ̣ nhà quen g ̣i là Út, năm nay “trên hai m ̣i tu ̣i là ít” - ôm l ̣y l ̣ng ông Hai đang đ ̣ng g ̣n ô ki ̣ng: “Ba bi ̣t không? ̣ Paris khó ki ̣m đ ̣c nhà có cái vue nh ̣ v ̣y l ̣m. Và h ̣ng này là h ̣ng đông nam, sáng, n ̣ng vào t ̣n phòng. Ba có th ̣ v ̣a ng ̣i đây s ̣i n ̣ng v ̣a nhìn xu ̣ng lac coi v ̣t, thiên nga... T ̣i con bi ̣t th ̣ nào Ba cũng thích”. Ông đ ̣a tay v ̣ vai nó - b ̣y gi ̣ nó cao l ̣n quá, không v ̣ đ ̣c đ ̣u nó nh ̣ h ̣i thu ̣ ông đ ̣a nó lên phi tr ̣ng đ ̣ “đi Tây” - g ̣t g ̣t đ ̣u: “... Ba cũng thích l ̣m!” Nói nh ̣ v ̣y, nh ̣ng khi m ̣y con kéo h ̣t ra phòng khách đ ̣ cho ông thay đ ̣, ông ng ̣i xu ̣ng gi ̣ng nh ̣n quanh r ̣i th ̣ dài... M ̣y đ ̣a con, vì “đi Tây” quá s ̣m, không bi ̣t cái nhà mà ông đã xây c ̣t ̣ trên s ̣ cao su c ̣a ông. Cái nhà đó, ông đã m ̣ nó t ̣ thu ̣ còn là th ̣ ký cho hãng cao - su Terre Rouge. H ̣i đó m ̣i có hai đ ̣a con, mà đã hình dung trong đ ̣u m ̣t cái nhà th ̣t to, ki ̣u “colonial”, có hàng ba th ̣t r ̣ng vây quanh đ ̣ tránh tr ̣ i tr ̣ a hanh n ̣ng... Cái nhà “trong m ̣ng” đó ph ̣i to h ̣n đ ̣p h ̣n cái nhà c ̣a th ̣ng ch ̣ Terre Rouge. Mà mu ̣n nh ̣ v ̣y, không ph ̣i làm công su ̣t đ ̣i mà có đ ̣c. V ̣y là hai v ̣ ch ̣ng “thôi” Terre Rouge (bà Hai cũng làm vi ̣c cho Terre Rouge). R ̣i vay n ̣ ngân hàng, gom góp t ̣ng đ ̣ng đ ̣ xây đ ̣ng m ̣t đ ̣n đi ̣n cao su riêng cho mình. Sau đó, ph ̣i đ ̣ m ̣ hôi xót con m ̣t h ̣t m ̣i m ̣y năm đ ̣ b ̣t đ ̣u đ ̣ đã ti ̣n b ̣c th ̣c hi ̣n “cái nhà trong m ̣ng”. Ông h ̣nh đi ̣n v ̣i cái nhà đó l ̣m. Ông th ̣ng nói: “Tôi đã v ̣ nó trong đ ̣u h ̣i tôi ch ̣ có hai bàn tay tr ̣ng”. Hôm ăn tân gia, ông Hai đã “m ̣i h ̣t c ̣ t ̣nh” đ ̣n đ ̣, có c ̣ m ̣y hãng cao su Terre Rouge, SIPH... Quan khách ai cũng tr ̣ m tr ̣ khen ng ̣i, nh ̣t là cái phòng ng ̣ th ̣t r ̣ng trong đó có c ̣ b ̣ xa long đ ̣ ông Hai ng ̣i hút thu ̣c đ ̣c báo nghe ra - dô! H ̣i 75, Vi ̣t C ̣ng v ̣, v ̣n cho ông ̣ cái nhà đó tuy r ̣ng s ̣ s ̣ng đã b ̣ t ̣ ch thu h ̣t (H ̣ nghĩ tình h ̣i x ̣a ông đã “đóng góp” giúp cách m ̣ng nên cho ông m ̣t chân trong t ̣ k ̣ ho ̣ch, su ̣t ngày ng ̣i... u ̣ng trà, hút thu ̣c. V ̣ này đã làm cho bà Hai bu ̣n r ̣u sanh b ̣nh r ̣i qua đ ̣i vào gi ̣a năm sau...) R ̣i l ̣n l ̣n, Vi ̣t C ̣ng “l ̣n” ông ra nhà b ̣p đ ̣ l ̣y nhà trên làm tr ̣ s ̣ ̣y ban nhân dân. Cái nhà b ̣p đó v ̣y mà r ̣ng rãi tho ̣i mái h ̣n cái “phòng nh ̣ có vue xu ̣ng lac” này...

Nghĩ đ ̣n đó, ông Hai b ̣t c ̣i. H ̣i m ̣i đ ̣n t ̣ ch thu đ ̣n đi ̣n, Vi ̣t C ̣ng ch ̣y xe th ̣ng vào v ̣n - phòng n ̣m c ̣nh con l ̣ cái. ̣ đó, có khu nhà máy, khu nhà kho, khu c ̣ gi ̣i... v. v. Th ̣y đ ̣ s ̣ nh ̣ v ̣y, chúng nó bèn “đóng ch ̣t” ngay ̣ v ̣n phòng, ăn ng ̣ ̣ đó luôn m ̣c dù trong đ ̣n đi ̣n còn có khu nhà ̣, b ̣nh xá, tr ̣ng h ̣c, câu l ̣c b ̣... không thi ̣u gì n ̣i đ ̣. Đã g ̣i là hòa bình r ̣i mà t ̣i Vi ̣t C ̣ng v ̣n còn l ̣i s ̣ng đã chi ̣n: l ̣n chi ̣m đ ̣c đ ̣n đâu là “ta đóng ch ̣t ngay ̣ đó thôi”. V ̣ sau, khi chúng nó “báo cáo r ̣ng m ̣n l ̣i t ̣ ch ̣c đã hoàn ch ̣nh” thì khu v ̣n phòng đã bi ̣n thành nhà ̣ c ̣a m ̣y gia đình cán b ̣, còn nhà ̣ c ̣a ông Hai đ ̣c chia đôi, m ̣t bên làm v ̣n phòng, m ̣t bên làm ̣y ban nhân dân – nghĩa là làm vi ̣c ̣ cách nhà máy trên hai cây s ̣! – nhà b ̣p c ̣a ông đã bi ̣n thành nhà kho sau khi chúng nó đã “lích” ông ra nhà kho đ ̣ ̣! Cái gì cũng ng ̣c ng ̣ o h ̣t. Ng ̣c ng ̣ o đ ̣n vô lý! V ̣y mà h ̣ m ̣ mi ̣ng ra là chúng nó c ̣ t ̣ hào là “đ ̣nh cao trí tu ̣”!

N ̣ng đã b ̣t đ ̣u vào đ ̣y phòng. Căn phòng nh ̣ b ̣y gi ̣ th ̣t ̣m. Ông Hai v ̣n n ̣m yên, l ̣ng nghe t ̣ng ti ̣ng đ ̣ng (Đó là cái thú “n ̣m n ̣ng” c ̣a ông h ̣i còn ̣ bên nhà vào nh ̣ng sáng

ch ̣ - nh ̣ t r ̣ i r ̣ nh). B ̣ n b ̣ y ̣n l ̣ ng. Lâu lâu nghe ti ̣ ng n ̣ c “gi ̣ t c ̣ u” t ̣ m ̣ y t ̣ ng l ̣ u trên theo ̣ ng đ ̣ n ch ̣ y ngang m ̣ t cách âm th ̣ m v ̣ i v ̣... R ̣ i h ̣ t. Yên l ̣ ng đ ̣ n bu ̣ n thiu! Ch ̣ ng b ̣ ng ̣ bên nhà. H ̣ ng sáng đã nghe gà gáy, không ph ̣ i m ̣ t con mà là ba b ̣ n con, gáy “đ ̣ i đ ̣ p” th ̣ t r ̣ n r ̣. R ̣ i ti ̣ ng b ̣ y chim trong lá r ̣ u r ̣ t, nghe lúc xa lúc g ̣ n đ ̣ bi ̣ t là chúng đang bay li ̣ ng t ̣ cây này sang cây n ̣, tr ̣ đi tr ̣ v ̣. Đ ̣ n khi nghe m ̣ y con gà mái kêu t ̣ c t ̣ c xen l ̣ n ti ̣ ng gà con chim - chíp, ti ̣ ng v ̣ t kh ̣n kh ̣n, ti ̣ ng ng ̣ ng huen - hoét... là bi ̣ t ngay thím Tám L ̣ đang cho gà v ̣ t ̣ ̣ v ̣ n sau. R ̣ i đ ̣ n ti ̣ ng mô - tô n ̣ máy, r ̣ vài “cú” xong là nghe ti ̣ ng máy đi xa l ̣ n xa l ̣ n. Đó là th ̣ ng R ̣ t đang ch ̣ y xu ̣ ng t ̣ nh mua h ̣ ti ̣ u v ̣ cho ông ăn sáng. Ng ̣ n đó ti ̣ ng đ ̣ ng vây quanh ông, th ̣ t là t ̣ m th ̣ ng nh ̣ ng cũng th ̣ t sinh đ ̣ ng. Ch ̣ ng có gì h ̣ t, v ̣ y mà sao ông nghe hoài không th ̣ y chán. Trái l ̣ i, m ̣ i l ̣ n có đ ̣ p “n ̣ m n ̣ ng” đ ̣ l ̣ ng nghe nh ̣ ng ti ̣ ng đ ̣ ng quen thu ̣ c đó, tâm h ̣ n ông lâng lâng tr ̣ i r ̣ ng. Làm nh ̣ chúng nó đem đ ̣ n cho ông cái thi v ̣ đ ̣ u ngày, nh ̣ nh ̣ng t ̣ i mát... Nh ̣ ng ti ̣ ng đ ̣ ng đó, bây gi ̣, ông n ̣ m đây trong cái yên l ̣ ng c ̣ a căn phòng nh ̣, ông m ̣ ng t ̣ ng nh ̣ còn nghe rõ ̣ trong đ ̣ u. Không sót, không quên m ̣ t ti ̣ ng đ ̣ ng nào h ̣ t, k ̣ c ̣ ti ̣ ng đ ̣ ki ̣ ng tồn - teng t ̣n - teng m ̣ i m ̣ i i l ̣m phút c ̣ a cái đ ̣ ng h ̣ Wesminster treo ̣ phòng khách nhà ông. ̣ ... cái đ ̣ ng h ̣ h ̣ i đó ông mua ̣ Passage Eden đ ̣ ng Catinat. Thùng làm b ̣ ng g ̣ quí ch ̣ m tr ̣ th ̣ t khéo. Trên m ̣ t có ba l ̣ đ ̣ lên dây th ̣ u: m ̣ t l ̣ đ ̣ cho máy ch ̣ y, m ̣ t l ̣ đ ̣ đ ̣ ki ̣ ng, m ̣ t l ̣ đ ̣ đánh gi ̣. “Tr ̣ ng dái” đ ̣ng đ ̣ a nghe c ̣ c - c ̣ ch c ̣ c - c ̣ ch ch ̣ m r ̣i đ ̣ u đ ̣ n (V ̣ đ ̣ m này, bà Hai c ̣ n nh ̣ n: “Ông ăn nói không thanh bai chút nào h ̣ t. Qu ̣ l ̣ c thì g ̣ i là qu ̣ l ̣ c, ch ̣ g ̣ i tr ̣ ng này tr ̣ ng n ̣ nghe đ ̣ - h ̣ quá ch ̣ ng!” Ông cãi: “Thì t ̣ x ̣ a đ ̣ n gi ̣ thiên h ̣ g ̣ i cái đó là tr ̣ ng dái, ch ̣ g ̣ i b ̣ ng gì? Tôi ch ̣ ng th ̣ y có gì t ̣ c t ̣ u trong đó h ̣ t. T ̣ i vì mình nghĩ b ̣ y nên m ̣ i th ̣ y nó t ̣ c” T ̣ đó, bà Hai không th ̣m đá đ ̣ ng t ̣ i cái b ̣ - ph ̣ n lòng - th ̣ng l ̣ c qua l ̣ c l ̣ i ̣ ph ̣ n đ ̣ i c ̣ a cái đ ̣ ng h ̣ Westminster!) H ̣ i đó, nh ̣ ng lúc “n ̣ m n ̣ ng”, ông hay l ̣ ng tai nghe ti ̣ ng đ ̣ ng h ̣ đ ̣ ki ̣ ng diu đ ̣ t: đ ̣ “m ̣ t h ̣ i” là m ̣ i l ̣m phút, đ ̣ “hai h ̣ i” là ba ch ̣ c phút, đ ̣ “ba h ̣ i” là b ̣ n m ̣ i l ̣m phút, còn đ ̣ “b ̣ n h ̣ i” là s ̣ a so ̣ n đánh gi ̣ ... Th ̣ t là thú v ̣! Mình “nghe” th ̣ i gian đi qua và “bi ̣ t” th ̣ i gian đã đi qua t ̣ lúc nào! Thành ra, ti ̣ ng c ̣ c - c ̣ ch c ̣ c - c ̣ ch, ti ̣ ng đ ̣ ki ̣ ng, ti ̣ ng đánh gi ̣ c ̣ a đ ̣ ng h ̣ Wesminster cũng thu ̣ c vào nh ̣ ng ti ̣ ng đ ̣ ng mà ông Hai đã mang theo trong lòng khi b ̣ x ̣ ra đi...

Gi ̣ này, nhà v ̣ ng teo. V ̣ ch ̣ ng Kim đã đi làm, chi ̣ u m ̣ i v ̣. Th ̣ ng Tí, b ̣ n tu ̣ i, cháu ngo ̣ i c ̣ a ông, đã đ ̣ c cô Út c ̣ a nó r ̣ c v ̣ Antony hôm qua vì có ông bà n ̣ i nó t ̣ đ ̣ i t ̣ nh lên ch ̣ i. H ̣ i ông m ̣ i qua Pháp, l ̣ n đ ̣ u g ̣ p th ̣ ng Tí, nó th ̣ y ng ̣ i l ̣ nên l ̣ p l ̣ núp sau váy c ̣ a má nó, mi ̣ ng c ̣ i l ̣ n l ̣ n. Má nó nói: “Ông ngo ̣ i nè con. Bonjour ông ngo ̣ i đi! ̣ Ông ng ̣ i xu ̣ ng gh ̣ xa - long đ ̣ a hai tay v ̣ phía nó: ̣ L ̣ i đây. L ̣ i đây ngo ̣ i c ̣ ng. ̣ Má nó ph ̣ i đ ̣ y nh ̣ nó m ̣ y l ̣ n nó m ̣ i b ̣ c t ̣ i b ̣ t tay ông Hai. Ông ôm nó vào lòng, hôn lên má phinh - phính c ̣ a nó mà nghe th ̣ m nghe ngon. Tình th ̣ ng b ̣ ng dâng tràn trong lòng. Trong giây phút đó, ông b ̣ ng th ̣ y ch ̣ ng còn ti ̣ c cái gì n ̣ a h ̣ t, t ̣ đ ̣ n đ ̣ n cao su đ ̣ n cái nhà ̣ trong m ̣ ng ̣ mà Vi ̣ t C ̣ ng đã chi ̣ m đ ̣ t. Làm nh ̣ đ ̣ a cháu ngo ̣ i mà ông đang ôm trong vòng tay đã mang đ ̣ n cho ông m ̣ t lu ̣ ng sinh khí m ̣ i, m ̣ t cái gì mà ngay bây gi ̣ đã chi ̣ m tr ̣ n tâm h ̣ n ông. L ̣ quá! Có b ̣ ng chút xíu nh ̣ v ̣ y – th ̣ ng Tí – mà đã có th ̣ thay th ̣ đ ̣ c nh ̣ ng gì th ̣ t l ̣ n lao th ̣ t sâu r ̣ ng mà ông đang mang m ̣ nh trong lòng nh ̣ quê h ̣ ng nh ̣ s ̣ nghi ̣ p! Ông l ̣ i ôm hôn nó m ̣ t l ̣ n n ̣ a đ ̣ nh ̣ n th ̣ y r ̣ ng ông không l ̣ m: tình c ̣ m m ̣ i m ̣ đó có th ̣ t nh ̣ v ̣ y. L ̣ n này, ch ̣ ng ai b ̣ o mà th ̣ ng Tí t ̣ nhiên nhón chân lên hôn ông Hai. Nó hôn b ̣ ng mũi gi ̣ ng nh ̣ ông hôn nó! R ̣ i nó quay l ̣ i nhìn m ̣ i ng ̣ i, mi ̣ ng c ̣ i l ̣ n l ̣ n. Ông ̣ a n ̣ c m ̣ t vì sung s ̣ ng

và nghĩ r ̣ng ̣ cái tu ̣i già và trong cu ̣c s ̣ng l ̣u vong, có đ ̣c đ ̣a cháu ngo ̣i nh ̣ v ̣y, th ̣t là Tr ̣i còn th ̣ng ông nhi ̣u quá! R ̣i ông ví - von: quê h ̣ng c ̣a ông bây gi ̣ là th ̣ng cháu ngo ̣i này. Ông s ̣ vung - b ̣i nó nh ̣ ngày x ̣a ông đã vung b ̣i ch ̣m sóc v ̣n n ̣n cao su con, đ ̣ khi đem ra ̣ lô ̣ nó s ̣ l ̣n mau l ̣n m ̣nh. Nh ̣t là cái g ̣c Vi ̣t Nam, ph ̣i còn, ph ̣i có... T ̣ đ ̣ hai ông cháu nh ̣ hình v ̣i bóng. Ông lãnh ph ̣n đ ̣a r ̣c th ̣ng Tí đi tr ̣ng m ̣u giáo. M ̣i sáng, ăn đ ̣m - tâm xong là ông cháu đ ̣n nhau th ̣ b ̣i l ̣i tr ̣ng n ̣m cách nhà không xa l ̣m, ̣ khu nhà n ̣m phía bên kia h ̣. Th ̣ng Tí phát âm ti ̣ng ̣ ngo ̣i ̣ không đ ̣c, nên g ̣i ông nó b ̣ng ̣ mo ̣i ̣ nh ̣ng l ̣i nghe ra là ̣ m ̣i ̣ làm má nó r ̣y quá, c ̣ b ̣t th ̣ng nh ̣ chu môi ngoáy mi ̣ng l ̣p đi l ̣p l ̣i cho đúng. Ông r ̣y: ̣ K ̣ nó, con! T ̣ t ̣... Đ ̣ng làm quá đây r ̣i nó b ̣ m ̣c - c ̣m không thêm g ̣i ba b ̣ng gì h ̣t thì kh ̣? Th ̣ đ ̣ nó g ̣i tr ̣i tr ̣i mà mình còn nghe có cái gì Vi ̣t Nam. R ̣i mình s ̣a l ̣n, con hi ̣u không? ̣ Ông th ̣ng can thi ̣p nh ̣ng chuy ̣n nh ̣ v ̣y nên th ̣ng Tí thích ông ngo ̣i nó l ̣m. Đi v ̣i ông, nó h ̣c t ̣ng ti ̣ng Vi ̣t và c ̣ g ̣ng nh ̣ đ ̣ nói cho đúng. B ̣i vì nó th ̣y m ̣i l ̣n nó nói đúng, ông ngo ̣i nó th ̣t vui. Còn ôm nó hôn tr ̣ tr ̣t n ̣a. Có m ̣t l ̣n ông Hai ch ̣ m ̣y con v ̣t đang l ̣i trên h ̣, h ̣i: ̣ Con này kêu là con gì, Tí? ̣ Th ̣ng nh ̣ nhìn v ̣t r ̣i nhìn ông, v ̣a l ̣c đ ̣u v ̣a c ̣i l ̣n l ̣n: ̣ Không bi ̣t ̣. Ông nói, phát âm t ̣ng ti ̣ng th ̣t rõ: ̣ Con... v ̣t Th ̣ng nh ̣ l ̣p đi l ̣p l ̣i m ̣y l ̣n cho đúng và cho nh ̣. M ̣t lúc sau, ông ch ̣ v ̣t mà h ̣i: ̣ Con này là con gì? ̣ Th ̣ng nh ̣ nói ̣ Con... ̣ r ̣i há mi ̣ng tròn vo đ ̣ nh nói ti ̣p. Ông th ̣y ngay là sai r ̣i, b ̣i vì ̣ v ̣t ̣ không th ̣ phát âm v ̣i cái mi ̣ng m ̣ tròn đ ̣c. Ông bèn ra đ ̣u đ ̣ nh ̣c nó, ông ch ̣ ch ̣ lên mi ̣ng ông. ̣ đ ̣, ông bành môi ra cho gi ̣p gi ̣p nh ̣ s ̣p phát âm ̣ v ̣t ̣. Th ̣ng nh ̣ m ̣t sáng r ̣, khép mi ̣ng l ̣i r ̣i làm y nh ̣ ông nh ̣c. Nó nói ̣ v ̣t ̣ mà đ ̣u nó g ̣t xu ̣ng m ̣t cái, đ ̣ th ̣y nó c ̣ g ̣ng vô cùng làm ông th ̣y th ̣ng quá. B ̣ng nó h ̣i: ̣ Mo ̣i! Mo ̣i! Sao con v ̣t nó gi ̣ng con... nó gi ̣ng con... ̣ Ông ̣ ti ̣p h ̣i ̣ cho th ̣ng nh ̣: ̣ Nó gi ̣ng con... ? ̣ Th ̣ng Tí nói l ̣n nh ̣ v ̣a đ ̣c ti ̣p s ̣c, v ̣a l ̣n v ̣a r ̣: ̣ Nó gi ̣ng con canard... ? ̣ Ông b ̣t c ̣i, ch ̣i đ ̣ng nho nh ̣ ̣ Cha m ̣y! ̣ r ̣i ôm hôn nó đ ̣y m ̣t đ ̣y c ̣. Nó nh ̣t, rút đ ̣u rút c ̣ c ̣i lên h ̣ng - h ̣c...

Nghĩ đ ̣n đó, ông Hai th ̣ dài. Bây gi ̣, ông không còn đ ̣a r ̣c th ̣ng Tí n ̣a. Má nó ̣ giành ̣ làm. Vi ̣n c ̣ là c ̣n g ̣p th ̣ng xuyên nh ̣ng ng ̣i ph ̣ trách m ̣u giáo đ ̣ h ̣i han theo gi ̣i tình hình phát tri ̣n c ̣a th ̣ng nh ̣. Ông nghi là có m ̣t lý - do nào khác mà má th ̣ng Tí không ti ̣n nói ra. M ̣i đ ̣u, ông th ̣t bu ̣n, nh ̣ng r ̣i cũng ph ̣i nh ̣n n ̣i ch ̣u nh ̣ v ̣y. Và đ ̣nh b ̣ng có đ ̣p nào đó s ̣ h ̣i Kim cho ̣ rõ tr ̣ng đen ̣. Trong khi ch ̣ đ ̣i, ông ̣ n ̣m nhà nh ̣ m ̣t ng ̣i th ̣t nghi ̣p ̣, đi ra đi vô phòng khách nhà b ̣p, hút thu ̣c h ̣t đ ̣u này đ ̣n đ ̣u khác. Lâu lâu nhìn đ ̣ng h ̣ đ ̣ coi m ̣y gi ̣, làm nh ̣ đang trông m ̣t cái gì hay đang đ ̣i m ̣t ng ̣i nào đó! Có hôm ông cũng xu ̣ng đ ̣i nhà đi bách b ̣ quanh h ̣, r ̣i quen chân đi l ̣i tr ̣ng m ̣u - giáo đ ̣ng c ̣nh rào l ̣i k ̣m đ ̣a m ̣t tìm th ̣ng Tí trong b ̣y tr ̣ng nô đùa bên trong. Không có gì: ông ch ̣ c ̣n th ̣y xa xa th ̣ng cháu ngo ̣i đang la hét ch ̣y nh ̣y v ̣i b ̣y b ̣n c ̣a nó là đ ̣ đ ̣ ông nghe trong lòng ph ̣i - ph ̣i m ̣t ni ̣m vui... Có khi th ̣ng Tí nhìn th ̣y ông, nó m ̣ng r ̣ v ̣a ch ̣y l ̣i v ̣a kêu: ̣ Mo ̣i! Mo ̣i! Đ ̣n hàng rào, nó đ ̣a ngón tay tr ̣ m ̣m m ̣m qua l ̣ l ̣i k ̣m đ ̣ cho ông n ̣m l ̣y b ̣ng đ ̣u m ̣y ngón tay kh ̣ng khiu c ̣a ông, l ̣c nh ̣ nh ̣. Đó là cái ̣ bonjour ̣ c ̣a hai ông cháu. Xong, ông nói: “ Thôi! Vô tr ̣ng ch ̣i đi con. Ngo ̣i v ̣ ”. Ch ̣ có nh ̣ v ̣y thôi! V ̣y mà c ̣ ngày hôm đó, cái gì ông cũng th ̣y t ̣i th ̣y đ ̣p...

Ông Hai v ̣n vai ngáp r ̣i ng ̣i d ̣y v ̣i l ̣y áo l ̣ nh dài tay máng trên thành gh ̣ m ̣ c vào k ̣ càng m ̣ i b ̣ c xu ̣ ng gi ̣ ng. Ông kéo cái couette xu ̣ ng phía chân gi ̣ ng đ ̣ so l ̣ i th ̣ ng th ̣ m cái m ̣ n x ̣ p đôi n ̣ m gi ̣ a cái drap và cái couette. Xong, ông l ̣ i kéo cái couette đ ̣ p tr ̣ l ̣ i trên m ̣ n, kéo mí drap ph ̣ lên couette. Cu ̣ i cùng, ông l ̣n tay kéo t ̣ t c ̣ cái “th ̣ t ̣” đó l ̣ t ng ̣ a lên và tu ̣ t xu ̣ ng phía chân gi ̣ ng. Ông ph ̣ i làm nh ̣ v ̣ y đ ̣ chi ̣ u v ̣ con gái ông làm gi ̣ ng th ̣ y r ̣ ng “ông ng ̣ h ̣ p v ̣ sinh” nghĩa là có n ̣ m gi ̣ a hai l ̣ p drap đằng hoàng! Câu chuy ̣ n có v ̣ “r ̣ c r ̣ i” này b ̣ t đ ̣ u t ̣ h ̣ i ông m ̣ i qua Pháp. Hai đêm đ ̣ u, ông ng ̣ không đ ̣ c. M ̣ t ph ̣ n vì s ̣ chên h ̣ ch gi ̣ gi ̣ c, m ̣ t ph ̣ n vì l ̣ nhà và nh ̣ t là l ̣ i “ng ̣ theo tây” ông không h ̣ p. Cái gì mà khi mình chui vào gi ̣ a hai t ̣ m drap, mình nghe nó l ̣ nh ng ̣ t. “Mò” t ̣ i đâu là nghe l ̣ nh t ̣ i đó, m ̣ c đ ̣ u bên trên có ph ̣ kín nhét k ̣ m ̣ t cái couette đ ̣ y. R ̣ i ph ̣ i n ̣ m đ ̣ i m ̣ t lúc lâu, bên trong m ̣ i âm ̣ m! Đ ̣ n ngày th ̣ ba, ông nói v ̣ i con gái: “Cho ba xin m ̣ t cái m ̣ n, con!” Kim ng ̣ c nhiên: “ ̣ a! B ̣ cái couette không đ ̣ m sao ba?” Ông ng ̣ n ng ̣ r ̣ i đ ̣ p: “ Thì... cũng ̣ m. Nh ̣ ng ba mu ̣ n có m ̣ t cái m ̣ n...” Ba th ̣ ng Tí chen vào, nói v ̣ i Kim: “ Thì em c ̣ mua cho ba m ̣ t cái m ̣ n, đ ̣! Ba già r ̣ i ch ̣ ph ̣ i nh ̣ t ̣ i mình đâu mà ng ̣ v ̣ i cái couette là đ ̣ ”. V ̣ y là hôm đó, đ ̣ làm v ̣ , Kim mang v ̣ m ̣ t cái m ̣ n to. Kim x ̣ p cái m ̣ n làm đôi đ ̣ t ̣ gi ̣ a t ̣ m drap trên và cái couette. Đêm đó, thay vì chui vào gi ̣ a hai l ̣ p drap, ông Hai chui vào gi ̣ a hai l ̣ p m ̣ n! Chui vào t ̣ i đâu là nghe ̣ m t ̣ i đó! Th ̣ t là thích thú! Ông đ ̣ a bàn chân “mò” bên m ̣ t bên trái, ông đ ̣ a bàn tay r ̣ r ̣ l ̣ p m ̣ n d ̣ i l ̣ p m ̣ n trên, b ̣ t g ̣ p l ̣ i c ̣ m giác quen thu ̣ c khi đ ̣ p m ̣ n h ̣ i còn ̣ bên nhà: l ̣ng m ̣ n dù m ̣ n nh ̣ ng v ̣ n đ ̣m đ ̣m chích - chích. Ông l ̣ i thích nh ̣ v ̣ y. Ông nh ̣ l ̣ i h ̣ i nh ̣ khi còn ̣ v ̣ i bà n ̣ i d ̣ i qu ̣ , tr ̣ a tr ̣ a ông hay nh ̣ y vào b ̣ lúa tr ̣ i cái bao b ̣ t ̣ i lên m ̣ t lúa r ̣ i “inh” lên đó ng ̣ m ̣ t gi ̣ c “ngon lành”. R ̣ i t ̣ r ̣ i ông ghi ̣ n cái v ̣ a êm êm v ̣ a xót xót đó! Cho nên khi đã chui vào gi ̣ a hai l ̣ p m ̣ n, ông t ̣ ng ch ̣ ng nh ̣ ông là đ ̣ a bé v ̣ a n ̣ m đ ̣ c “cái ghi ̣ n” đ ̣ đ ̣ vào gi ̣ c ng ̣ ... V ̣ y r ̣ i hôm sau, khi con gái c ̣ a ông làm gi ̣ ng th ̣ y cái “ ̣” êm êm xót xót đó, la lên: “ Tr ̣ i ̣ i! Ba ng ̣ gì k ̣ v ̣ y? Ng ̣ i ta n ̣ m gi ̣ a hai l ̣ p drap cho nó s ̣ ch s ̣ h ̣ p v ̣ sinh, b ̣ i vì drap mình thay mình gi ̣ t. Ch ̣ còn chui vào m ̣ n, nó t ̣ m trong đó ch ̣ u gì n ̣ i!” V ̣ y là t ̣ đó, đ ̣ u hôm, ông chui vào hai l ̣ p drap “cho con nó vui” (Kim th ̣ ng đ ̣ a cha vào gi ̣ ng m ̣ i t ̣ i đ ̣ ch ̣n t ̣ n mí couette th ̣ t k ̣ s ̣ ông già th ̣ m l ̣ nh v ̣ khuya) Nh ̣ ng khi đã t ̣ t đèn, ông ch ̣ m ̣ t lúc “coi đ ̣ ng t ̣ nh th ̣ nào” r ̣ i m ̣ i chung ra đ ̣ mò m ̣ m đ ̣ mí m ̣ n chui vô... R ̣ i sáng nào đ ̣ y cũng ph ̣ i... s ̣ p x ̣ p l ̣ i drap m ̣ n couette cho có v ̣ “t ̣ nhiên”, làm nh ̣ ông đã ng ̣ gi ̣ a hai l ̣ p drap, “đúng nh ̣ l ̣ i con nó đ ̣ n”!

Ông đ ̣ t đ ̣ u thu ̣ c r ̣ i vào ng ̣ i trong c ̣ u tiêu. Cái c ̣ u này, ông đã đ ̣ ý t ̣ hôm m ̣ i đ ̣ n, n ̣ c c ̣ ch ̣ y t ̣ n t ̣ n. Ch ̣ cái clapet đóng không kín. M ̣ y v ̣ này mà có th ̣ ng R ̣ t ̣ đây thì ch ̣ “m ̣ i l ̣m phút, n ̣ a ti ̣ ng là xong ngay”. Th ̣ ng R ̣ t là con trai út c ̣ a Chín Lúa, ng ̣ i ph ̣ tá đ ̣ t l ̣ c c ̣ a ông. Chín Lúa đ ̣ n giúp v ̣ c cho ông t ̣ thu ̣ ông còn ch ̣ y n ̣ h ̣ t h ̣ i m ̣ i cu ̣ i tháng đ ̣ tr ̣ l ̣ ng dân th ̣ . Sau này, vì nghĩ đ ̣ n cái công góp ph ̣ n đ ̣ ng nghi ̣ p đó mà ông đã c ̣ t đ ̣ t cho v ̣ ch ̣ ng Chín Lúa ra canh tác riêng, ông giúp nông - c ̣ c ̣ - gi ̣ i và phân bón. Thay vì tr ̣ ng cây ăn trái nh ̣ các nhà v ̣ n khác, Chín Lúa l ̣ i ti ̣ p t ̣ c tr ̣ ng cao - su. Ông Hai th ̣ ng nói đùa: “ Tên là Lúa, dân H ̣ u Giang, v ̣ y mà l ̣ i l ̣ p nghi ̣ p ̣ mi ̣ n Đông và chuyên môn tr ̣ ng cao su ch ̣ không ph ̣ i tr ̣ ng lúa! Thi ̣ t là tréo c ̣ ng ng ̣ ng!” Cái hôm mà v ̣ Chín Lúa chuy ̣ n b ̣ ng th ̣ ng R ̣ t, Chín Lúa đ ̣ Sài Gòn v ̣ ng. Hay tin, ông bèn cho tài x ̣ l ̣ y xe đ ̣ a bà b ̣ u đi sanh. Nh ̣ ng đ ̣ n ̣ a đ ̣ ng là th ̣ ng nh ̣ đã l ̣ t lòng! Vì v ̣ y m ̣ i đ ̣ t tên nó là R ̣ t. V ̣ sau, đ ̣ t lòng bi ̣ t ̣ n, v ̣ ch ̣ ng Chín Lúa b ̣ t th ̣ ng nh ̣ g ̣ i ông bà Hai b ̣ ng ông n ̣ i bà n ̣ i. L ̣ n lên, th ̣ ng R ̣ t ch ̣ mê có máy - móc. Th ̣ gì nó cũng “đ ̣ c”. Máy nào ăn - banh, nó cũng l ̣ng vào

ondes”. Bởi vì h ời m ời qua, ông đã làm trào s ả a ờ trong đó! M ỹ đ ờ a con đã ch ờ th ờ t k ờ , “làm nh ờ v ờ y... v ờ n nh ờ v ờ y... r ờ i đ ờ i nghe m ờ t ti ờ ng keng là xong, nh ờ ng coi ch ờ ng ph ờ ng tay”. Ông đã áp d ờ ng đúng m ỹ cái “nh ờ v ờ y nh ờ v ờ y” nh ờ ng khi nghe cái keng ông m ờ cánh c ờ a lò micro - ondes thì... s ờ đã r ờ i! Ông đã chùi lau r ờ t k ờ v ờ y mà chi ờ u v ờ Kim cũng th ờ y. V ờ y là m ời sáng, có màn đ ờ n - dò khi c ờ n n ờ u s ờ a nh ờ đ ờ n ờ c s ờ 3...

Ông ng ờ i ăn tr ờ ng chiên mà b ờ ng nghe thềm tô bánh canh c ờ a con T ờ Li ờ u, con gái Sáu Tài th ờ máy ờ đ ờ n đ ờ n (Sáu Tài có “ng ờ tay trái” là đ ờ n ghi - ta c ờ nh ờ c, nên đ ờ t tên con là th ờ ng Xang, th ờ ng X ờ , con Li ờ u, con Xê...) Tô bánh canh c ờ a con Li ờ u th ờ m ph ờ c, n ờ ờ c trong veo, s ờ i bánh tròn đ ờ u tr ờ ng phau phau không dai không b ờ , th ờ t heo v ờ a m ờ m x ờ t không m ờ ng không đ ờ y. Đ ờ c bi ờ t là m ời mi ờ ng đ ờ u có đ ờ th ờ t m ờ và da. Ch ờ c ờ n nhai vài cái là đ ờ th ờ y cái thi v ờ c ờ a cu ờ c s ờ ng n ờ m h ờ t trong răng trong n ờ ờ u! Hàng bánh canh c ờ a con Li ờ u đ ờ t nép đ ờ i mái hiên c ờ a ti ờ m n ờ ờ c th ờ ng T ờ , ng ờ ờ i Vi ờ t g ờ c Hoa. Ti ờ m này không có b ờ ng hi ờ u, nh ờ ng vì n ờ m ngay đ ờ i g ờ c cây đ ờ p th ờ t l ờ n nên ng ờ ờ i ta g ờ i là “quán Cây Đ ờ p”. Nh ờ ng ri ờ t r ờ i khách hàng ch ờ g ờ i tr ờ ng b ờ ng “Cây Đ ờ p” hay “Th ờ ng T ờ ” là hi ờ u ngay cái ti ờ m n ờ ờ c đó. Có l ờ t ờ i vì chung quanh không còn cây đ ờ p nào khác và ch ờ c cũng không còn “th ờ ng T ờ ” nào khác bán quán cà - phê trong cái t ờ nh l ờ nh ờ xíu này! Đ ờ m đ ờ c bi ờ t là ờ đây còn gi ờ nguyên nét “c ờ đ ờ n” c ờ a ti ờ m cà phê: bàn g ờ vuông vuông đóng thô s ờ , gh ờ đ ờ u m ờ t tròn, trên bàn có ờ ng đũa b ờ ng sành và hai chai b ờ ng sành l ờ i có vòi nh ờ bình trà, m ờ t đ ờ ng xì - đ ờ u m ờ t đ ờ m đ ờ (Đ ờ phân bi ờ t, th ờ ng T ờ có ch ờ m m ờ t ch ờ m s ờ n đ ờ trên cái nút đ ờ p, cũng b ờ ng sành, c ờ a chai đ ờ m. Nh ờ ng khách hàng không c ờ n đ ờ ý t ờ i đ ờ m đó bởi vì đã có thói quen đ ờ a vòi lên mũi h ời tr ờ ờ c khi s ờ đ ờ ng). Cái b ờ p n ờ m ngay phía tr ờ ờ c. ờ đó, n ờ u mì h ờ - ti ờ u pha cà - phê bán thu ờ c lá và râu ti ờ n. Trên qu ờ y có đ ờ h ờ p tấm x ờ a răng và m ờ t h ờ p qu ờ t máy c ờ t dính vào m ờ t cây dính b ờ ng s ờ i nh ờ dài... đ ờ khách hàng đ ờ t thu ờ c mà kh ờ i mang nó đi luôn! H ời đó, ông Hai có cái thú đ ờ y th ờ t s ờ m lái xe xu ờ ng “Cây Đ ờ p” u ờ ng cà - phê đ ờ nghe cái mùi ti ờ m n ờ ờ c nó đánh th ờ c t ờ t kh ờ u giác và v ờ giác. Th ờ t là đ ờ c bi ờ t, cái mùi ti ờ m n ờ ờ c. Mà ph ờ i là ti ờ m n ờ ờ c thu ờ c “l ờ i c ờ - đ ờ n” m ời có cái mùi đó. Mùi ng ờ y c ờ a bàn gh ờ g ờ th ờ m đ ờ u m ờ lâu ngày m ờ c dù v ờ n đ ờ ờ c lau t ờ i lau lui. Mùi béo ng ờ y c ờ a giò cháo qu ờ y bánh tiêu v ờ a m ời chiên xong đ ờ trong đĩa trên bàn. Mùi n ờ ờ c lèo ph ờ t qua m ời l ờ n th ờ ng T ờ m ờ n ờ p đ ờ mút chan lên tô mì hay tô h ờ - ti ờ u. Và đ ờ c bi ờ t là mùi cà - phê mà tía th ờ ng T ờ l ờ ờ c b ờ ng đ ờ t v ờ i trong m ỹ cái siêu b ờ ng sành da lán màu vàng s ờ m. Cà - phê do tía th ờ ng T ờ pha tr ờ n và ran l ờ y theo “bí quy ờ t gia truy ờ n” - có phun r ờ ờ u tr ờ ng và “áo” b ờ a Bretel - nên th ờ m m ờ t cách... m ời m ờ c! Chen vào nh ờ ng th ờ mùi đó, lâu lâu có mùi khói than trong b ờ p, n ờ ng n ờ ng cay cay... Th ờ t là thú v ờ “cái mùi ti ờ m n ờ ờ c” bu ờ i sáng s ờ m, khi m ờ t tr ờ i ch ờ a ló đ ờ ng, khi bên ngoài không khí còn ờ ờ t l ờ nh s ờ ờ ng đêm. Cái mùi đó nghe “th ờ t ờ m”, làm cho h ờ p cà - phê đ ờ u ngày càng thêm đ ờ m đà... Đ ờ i v ờ i ông Hai, cái mùi ti ờ m n ờ ờ c đó cũng mang nét quê h ờ ờ ng nh ờ mùi đ ờ ng un, mùi r ờ m mùi r ờ , mùi bông l ờ i bông b ờ ờ i bông cau... Nh ờ ng th ờ mùi mà dù đi xa m ỹ cũng không bao gi ờ quên và dù th ờ i gian cách bi ờ t m ỹ cũng v ờ n còn nh ờ rõ. Làm nh ờ nó th ờ m ờ đâu trong x ờ ờ ng trong t ờ y... mà ch ờ có trong ki ờ p l ờ u vong, con ng ờ ờ i m ời nh ờ n th ờ y rõ s ờ hi ờ n đ ờ n c ờ a nó thôi.

Ông Hai thay đ ờ ờ m r ờ i xu ờ ng đi b ờ ch ờ m ch ờ m quanh h ờ . Gi ờ này cũng v ờ ng ng ờ ờ i. Trên kho ờ nh đ ờ t tr ờ ng c ờ nh h ờ , m ờ t bé gái tóc vàng c ờ tu ờ i th ờ ng Tí đang ch ờ i m ờ t mình v ờ i qu ờ

bóng to. Phía sau nó, trên m ̄t băng g ̄, ba bà ng ̄ ̄ i Pháp v ̄ a đan áo v ̄ a nói chuy ̄ n v ̄ i nhau, trong n ̄ng. Ông Hai đ ̄ng ch ̄n g ̄n đó, đ ̄ng hút thu ̄c c ̄nh b ̄ n ̄ ̄c nhìn b ̄y thiên nga tr ̄ng phau b ̄i trên m ̄t h ̄ nh ̄ nh ̄ng nh ̄ nh ̄ng đ ̄m bông gòn b ̄ gió đ ̄a đi. Tr ̄i đã sang xuân nên cây c ̄i quanh h ̄ tr ̄ ch ̄i non m ̄ ̄n m ̄ ̄t. C ̄ xanh đ ̄ ̄c c ̄t xén k ̄, tr ̄i dài t ̄ đ ̄i nh ̄ qua đ ̄i to. R ̄i - rác đ ̄c theo ch ̄n đ ̄i là nh ̄ng kho ̄ nh đ ̄t tr ̄ng bông đ ̄ màu s ̄c. Mùi c ̄ m ̄i c ̄t thoang tho ̄ng trong không khí, ông Hai hít m ̄t h ̄i dài s ̄ng khoái. B ̄ng m ̄t v ̄t gì ch ̄m nh ̄ vào ch ̄n ông. Nhìn xu ̄ng thì ra là qu ̄ bóng c ̄a con bé tóc vàng. Ông nhìn nó, nó c ̄ ̄i v ̄i ông. Th ̄y th ̄ ̄ng quá! Ông bèn đá bóng v ̄ phía nó, nó v ̄ tay nh ̄y lên vui m ̄ng. R ̄i ch ̄n bóng đá tr ̄ ̄i, nh ̄ng vì còn v ̄ng v ̄ nên bóng đi xéo xéo làm ông Hai ph ̄i ch ̄y vài ba b ̄ ̄c m ̄i ch ̄n k ̄p. Th ̄y ông Hai ch ̄n đ ̄ ̄c bóng, con bé ̄i v ̄ tay thích chí. V ̄y là ông Hai v ̄i nó đá qua đá ̄i m ̄t lúc. B ̄ng con bé giao bóng ̄ch đi khá xa. Ông Hai c ̄ s ̄c ch ̄y theo nh ̄ng không k ̄p. Qu ̄ bóng v ̄ng luôn xu ̄ng h ̄. Ông v ̄ a th ̄ h ̄n - h ̄n v ̄ a “b ̄t” ra b ̄ng ti ̄ng Vi ̄t: “Đá nh ̄ v ̄y, ông n ̄i tao gi ̄ cũng ch ̄n không k ̄p n ̄a!” S ̄c nh ̄ ra, ông quay v ̄ h ̄ ̄ng nó, nói b ̄ng ti ̄ng Pháp: “Mày giao bóng xa quá mà!”. Con nh ̄ m ̄u - máo, r ̄i v ̄ a khóc v ̄ a ch ̄y v ̄ m ̄y ng ̄ ̄i đàn bà. Ông th ̄y nó ch ̄ ông và ông nghe rõ nó nói: “Th ̄ng ch ̄t già đó làm v ̄ng bóng c ̄a con xu ̄ng h ̄ r ̄i kìa!”. M ̄t bà đ ̄ng lên nhìn qu ̄ bóng đang b ̄p - b ̄nh cách b ̄ h ̄ đ ̄ m ̄t th ̄ ̄c r ̄i cau mày nhìn ông. Có ̄ bà ta th ̄y mái tóc b ̄c c ̄a ông Hai nên nét m ̄t h ̄i đ ̄u ̄i. Tuy nhiên, bà cũng đi nhanh v ̄ phía ông, v ̄ a ch ̄ ch ̄ qu ̄ bóng v ̄ a to ti ̄ng: “Ông làm gì qu ̄ bóng c ̄a con bé v ̄y? Ông đá nó xu ̄ng h ̄, h ̄? Sao ông ác quá v ̄y? H ̄? H ̄? R ̄i bây gi ̄ ̄y gì cho nó ch ̄i? Nó khóc kìa, ông th ̄y không?” Đ ̄ng xa, con bé v ̄ a đ ̄m ch ̄n v ̄ a khóc la: “Tr ̄ bóng ̄i đây! tr ̄ đây! ̄ ... ̄ ... ” Ông Hai v ̄ a ng ̄c nhiên v ̄ a t ̄c gi ̄n, nh ̄ng c ̄ gi ̄ tr ̄m tĩnh đ ̄ phân tr ̄n: “Không! Không ph ̄i t ̄i tôi. T ̄i con bé đó ch ̄!” Ng ̄ ̄i đàn bà v ̄n to ti ̄ng: “T ̄i nó? Vô lý! Chính nó nói là ông đã làm v ̄ng qu ̄ bóng kia mà”. Ông ̄c đ ̄u, ch ̄ tay v ̄ h ̄ ̄ng con bé: “Nó đá qu ̄ bóng ch ̄ ph ̄i tôi đá đâu! Nó nói láo đó!” Bà ta v ̄n gân gân: “Tr ̄ con tu ̄i đó mà nói láo à?”. Ông ch ̄ a bi ̄t ph ̄i nói làm sao thì hai bà kia đã đ ̄n con bé đ ̄n “ti ̄p s ̄c” v ̄i bà th ̄ nh ̄t. C ̄ ba bà tranh nhau nói, tranh nhau lý - lu ̄n đ ̄ đ ̄ ̄i cho ông Hai. Còn con bé bây gi ̄ đã ng ̄i b ̄p xu ̄ng đ ̄t ti ̄p t ̄c khóc la đòi bóng!

Nghe to ti ̄ng, ông làm v ̄ ̄n đang tr ̄ng bông g ̄n đó ch ̄y đ ̄n xem. M ̄y ng ̄ ̄i đàn bà ̄i tranh nhau phân tr ̄n cho ông làm v ̄ ̄n. Bây gi ̄ câu chuy ̄n đã tr ̄ thành nh ̄ sau: ông Hai giành ch ̄i bóng c ̄a con nh ̄ r ̄i đá bóng xu ̄ng h ̄ đ ̄... tr ̄ thù! Ông làm v ̄ ̄n phá lên c ̄ ̄i: “Tôi xin ̄i. M ̄y bà nói quá ̄i, đó! Làm gì có chuy ̄n nh ̄ v ̄y? Tôi bi ̄t ông đây mà”. R ̄i quay sang b ̄t tay ông Hai: “Ông m ̄nh gi ̄i? M ̄y lúc sau này sao không th ̄y ông đ ̄ a th ̄ng Titi đi h ̄c?” (Ông ta g ̄i th ̄ng Tí là “Titi”) Ông Hai vui v ̄ tr ̄ ̄i: “Cám ̄n ông, tôi v ̄n m ̄nh. Đ ̄o này, m ̄ nó đ ̄a nó”. Ông làm v ̄ ̄n “à” r ̄i quay sang m ̄y ng ̄ ̄i đàn bà: “Ông đây ̄ cao ̄c s ̄ 28. Ông th ̄ ̄ng tr ̄ con ̄m. Tôi bi ̄t mà. Thôi các bà yên tâm. Đ ̄ tôi v ̄t qu ̄ bóng cho”. M ̄y bà nói “v ̄y à” ̄y ̄ r ̄i làm ra v ̄ b ̄n lo đ ̄ v ̄ con nh ̄ đ ̄ kh ̄i ph ̄i chú ý đ ̄n ông Hai. Ông cảm ̄n ông làm v ̄ ̄n r ̄i ch ̄m rãi đi v ̄ nhà b ̄ng con đ ̄ ̄ng t ̄t đ ̄n lên ̄ng ch ̄ng đ ̄i. Ông nghe lòng n ̄ng trĩu và th ̄m ch ̄i th ̄ m ̄t ti ̄ng th ̄t ̄n!

Vào nhà, ông ̄y r ̄ ̄u ch ̄t u ̄ng ̄c m ̄t ly. Ông r ̄t thích r ̄ ̄u ch ̄t. Ngày x ̄a, lúc nào trong nhà cũng có r ̄ ̄u ch ̄t. Bây gi ̄ ̄ Pháp, các con mua cho ông lo ̄i Chateaufeuf du Pape là lo ̄i

mà ông thích nh t. Ngày nào ông cũng nhâm - nhi m y l n, k c khi ăn đi m tâm. Ông th ợng nói: “ R u chất, ph i nhìn màu nâu đ c a nó g n lên trong ly, ph i hít nh mùi th m c a nó khi đ t vành ly lên môi. Ch ợng đó m i h p m t h p, ng m m t chút đ nghe ch t r u tròn lên trong mi ợng r i m i nu t t t ... ” V y mà bây gi , ông c m t ly gi ợng nh u ợng n c l nh! Đ th y “thi t là b c mình bi t bao nhiêu”!

Qua phòng khách, ông đ t đi u thu c r i ng i b p liên - miên. Ph i chi th ợng Tí đ ợng v n i, gi này nó t tr ợng, gi này ông đã đ n thăm nó... thì đâu có chuy n gì. Ph i chi ông còn đ a r c th ợng Tí nh d o tr c thì ông đâu c n đi lang bang... Ph i chi “con Kim nó nói thi t đ mình bi t t i sao nó không đ mình đ a r c th ợng Tí”... thì ông đâu có th c - m c, b i th c - m c nên c mu n đi vòng vòng... Ph i chi h i còn “vàng son”, bay qua đây t u m t villa to cho các con, có đ t r ợng v n to... thì bây gi ông đâu g p chuy n b c mình n i công c ợng... t ... mà ph i chi mi n Nam đ ợng b Vi t C ợng chi m đ o t... thì ông đâu tr ợng tay đ ph i l u vong nh v y... Ph i chi... Ph i chi... Ông Hai th dài, d i đi u thu c r i đ a hai tay vu t tóc nh mu n ph i xu ợng nh ợng cái “ph i chi” đang đè n ợng trên đ u. Ông nghe k m y ngón tay d ớng vài s i tóc. Đ a ra tr c m t, neho m t nhìn: s i tóc nào cũng tr ợng phau nh c c.

o O o

Đêm đó, sau khi đ a cha vào gi ợng n m gi a hai l p drap, Kim v a t n mí couette v a h i:

- Ba có đ gi t không?

- Có. Cái qu n v i cái áo s - mi máng trên c a đó, con.

Kim c m l y qu n áo th c tay vào m y túi đ coi “ông già có đ quên gì trong đó không”. T

Tóc Trùng

Tác Giả: Tiểu T

Chúa Nhật, 22 Tháng 7 Năm 2012 06:29

trong túi quần, Kim móc ra một cái đồng hồ đeo tay cũ kỹ. Ngay nhiên, Kim hỏi:

- Ông, Đồng hồ nào đây?

- Đồng hồ của ba, à...

- Còn cái đồng hồ Seiko đi n t mà thằng Út mua tng ba đâu rồi?

Ông Hai nghiêng đầu về phía cái bàn con đ t c nh đ u gi ng:

- Đó! Nó nằm c nh cái đồng hồ reo, đó. Ba vẫn đeo nó ch !

- V y! Còn cái này?

Ông Hai ng p - ng ng m t lúc:

- ... thì... ba gi nó làm k ni m.

Kim cầm đồng hồ ng m nghĩa r i cau mày:

- Ông! Đồng hồ gì mà ch y k v y? Bây gi mà nó ch 5 gi !

- Gi Vitt Nam đó con.

Kim phì còi:

- Ở bên Pháp mà ba còn gì gì Việt Nam làm gì?

- Đ... nh... ..

Tiếng “nh” nghe n ngang ị c. Mút ông Hai bng nhn ị. Ông nhm nghi n m t đ k m c m xúc. Trong m t kho nh - kh c, bao nhiêu hình nh hi n v trong đ u ông th t nhanh, ch p t t không th - t ị p - lang: bà Hai, cái nhà, s cau - su, ti m n c th ng T, con nh tóc vàng đòi bóng, th ng Tí đ ng sau hàng rào ị ị k m, th ng R t ti n ông ị phi - tr ị ng... M t lúc sau, ông m m t nhìn con gái, gi ng bu n vô h n:

- Ba b x ba đi, ba ch ng còn gì đ đem theo h t. Ch có cái đ ng h đó là còn gì đ c chút gì c a Việt Nam, lâu lâu ị y ra dòm coi m y gi ị bên đó. Đ còn có cái gì nó nh c nh. Và đ th y làm nh mình v n ch a c t lìa cu ng rún đ ị v ị quê h ị ng. Con hi u không?

Kim c m đ ng nhìn cha. Mái tóc tr ng càng quá tr ng trên n n áo gi ị màu xanh s m. Bao nhiêu n p nhn trên m t trông th t rõ nét vì ni m xúc đ ng dâng lên. Kim th y th ị ng cha vô cùng. Cô đem cái đ ng h cũ c a cha đ n đ t m t cách trang tr ng c nh đ ng h Seiko, r ị cu ị xu ng v a hôn lên trán cha v a nói:

- Ba đ ng bu n. ị đây còn có t ị con, còn có th ng Tí...

Ông Hai x ng gi ng:

- Th ng Tí! Th ng Tí! Có m ị chuy n đ a r c nó đi m u giáo mà con còn giành thì ị y gì bi u ba vui đây?

Kim qu ờ xu ờng c ờnh gi ờng, nhìn cha m ờt lúc r ời nói:

- Ch ờng th ờng T ớ đ ời n ời v ờ, con s ờ giao nó l ời cho ba đ ờa r ờc.

Ông Hai ng ờc đ ờu lên, tròn m ờt ng ờc nhiên:

- Thi ờt h ờ con?

Kim g ờt g ờt đ ờu nghiêm gi ờng:

- Nh ờng mà v ời đ ờu ki ờn là ba đ ờng cho nó u ờng r ờu và ba ph ời b ờt hút thu ờc đ ờ. Trong tr ờng, ng ời ta than phi ờn là sáng nào th ờng nh ờ vào đ ờ cũng nghe m ờm mi ờng hôi r ờu và qu ờn áo t ờm mùi thu ờc lá. V ờy, ba có h ờa không?

Ông Hai nh ờ l ời sáng nào khi ông u ờng r ờu ch ờt ông cũng cho th ờng T ớ h ờp m ờt h ờp gi ờng nh ờ khi ông ỏn v ờt ông th ờng đ ờt cho nó vài mi ờng. Th ờng nh ờ kho ỏi l ờm, nh ờy t ờng t ờng. Hình ờnh đ ờ th ờt là đ ờ th ờng. B ờy gi ờ thì... thôi! Đ ờu quan tr ờng là đ ờc ti ờp t ờc đ ờa r ờc th ờng ch ờu ngo ời. Ngh ờ nh ờ v ờy nên ông nheo m ờt m ờm c ời:

- H ờa ch ờ sao không, con.

B ờng cái c ời c ờa ông méo đ ờ. Ông ch ờp ch ờp nhanh m ờt. Không k ờp r ời! Hai gi ờt n ờc m ờt đ ờ l ờn xu ờng hai bên thái đ ờng. Kim ng ờc nhiên:

- ờa! Sao ba l ời kh ờc?

Tóc Trùng

Tác Giả: Ti&#u T&

Chúa Nhật, 22 Tháng 7 Năm 2012 06:29

- ... già rồi, k&#m. Bu&#n thì khóc đã đành. Mà vui cũng b&#t ch&#y n&#c m&#t n&#a con! Ba đang vui &#m đó ch&#!

Kim phì c&#i, cu&#i xu&#ng hôn cha rồi đứng lên &#y đứng gi&#t b&#c ra. Đ&#n ng&#ng c&#a, Kim quay nhìn cha mà nghe tình th&#ng càng dào d&#t trong lòng. Kim đưa tay tắt đèn rồi đóng cửa &#i nh&#. Trong bóng tối, ông Hai thì nh&# th&#m:

“ Rồi mình cũng phải tìm cách cai thu&#c lá n&#a ch&#! Cho con nó vui...”

Đêm đó, ông Hai ngủ th&#t ngon, quên luôn rằng mình đang nằm giữa hai &#p drap ch&# không có chui vào hai &#p m&#n nh&# th&#ng &#!